

«و هر چیزی را که به اسم من سوال کنید به جا خواهم آورد تا پدر در پسر جلال یابد. اگر چیزی به اسم من طلب کنید من آن را به جا خواهم آورد.»
یوحنا ۱۴: ۱۳-۱۴

"با ایمان سوال و درخواست کن"

من به این اعتقاد دارم که خداوند هر چیزی رو که در اراده اش باشد و با خواستش در ملکوت هماهنگ باشد به ما عطا میکنه. وقتی که به خداوند میگی: "خداوندا به بدن من قوت بده تا بتونم نون آور خانوادم باشم، یا اینکه لطفاً فرزند سرکش من رو به راه خودت هدایت کن" این خواسته‌ها دقیقاً خواسته‌هایی هست که خداوند انتظار شنیدنشون رو از ما داره.

در انجیل مرقس میبینیم که یک زن از خداوند عیسیای مسیح میخواد دخترش رو که روح بد داره، شفا بده. "عیسی وی را گفت: «بگذار اول فرزندان سیر شوند زیرا نان فرزندان را گرفتن و پیش سگان انداختن نیکو نیست.» آن زن در جواب وی گفت: «بلی خداوندا، زیرا سگان نیز پس خرده‌های فرزندان را از زیر سفره می‌خورند.» وی را گفت: «به جهت این سخن برو که دیو از دخترت بیرون شد.» پس چون به خانه خود رفت، دیو را بیرون شده و دختر را بر بستر خوابیده یافت" (مرقس ۷: ۲۷-۳۰).

این زن حتی از پیروان مسیح نبود ولی به قدرت عیسیای مسیح ایمان داشت. او از عیسی درخواستی داشت و روی درخواست خودش پافشاری کرد و با ایمان به قوت عیسیای مسیح پیگیر درخواست خودش بود و در نهایت هم فرزندش شفا یافت.

بعضی وقتها ما نیاز خودمون رو به خداوند نمیگیم چون تو ذهن خود ایمان داریم که خداوند قادر مطلق نیازهای ما رو بهتر از ما میدونه و کلام هم همین رو به ما میگه که خداوند نیازهای ما رو به خوبی میدونه، ولی نباید از اینکه خداوند دوست داره که ما به حضورش بریم و با فروتنی از او درخواست کنیم غافل بشیم و حتماً این موضوع خداوند رو خوشحال میکنه.

باید مواظب باشیم که پافشاری بر روی خواسته‌هامون تبدیل به این نشه که فقط خواست و اراده ما مهمه و اراده خداوند رو در نظر نگیریم و تبدیل بشیم به اون افراد مذهبی که با ورد

خوندن و ذکر گفتن میخوان خدا اونها رو کمک کنه و در یک رابطه یک طرفه با خداوند هستن و نظر و اراده خداوند که طرف مقابل در این رابطه هست براشون مهم نیست.

ای پدر، ای خالق آسمان و زمین، تو خداوند بزرگ و پر جلال هستی، مرسی برای فراهم کردن نیازهای من. مرسی که به من گوش میکنی. آمین!

برگرفته شده از رازگاهان انگیس باخن